

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl se sídlem Francouzská 808/19, Praha 2, samosoudkyní JUDr. Otílií Hrehovou ve věci

žalobkyně: **J. K.** narozená [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená obecným zmocněncem JUDr. Jaroslavem Karem
bytem Plaská 45, 323 00 Plzeň

proti
žalované: **E. P.** narozená [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátem JUDr. Milanem Kestlem
sídlem Bolzanova 1615/1, 110 00 Praha 1

o ochranu oprávněného dědice a náhrada nemajetkové újmy,

takto:

- I. Žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku ve výši 100 000 Kč jako vyjádření nemajetkové újmy z chybného vyřízení dědictví, kdy žalobkyně byla opomenuta jako oprávněný dědic řízení o určení dědictví po zemřelém manželovi panu A. P. z podílu na nemovitosti rodinného domu ve [redacted] odhadu ceny nemovitosti a to do 15 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí, se zamítá.
- II. Zamítá se žaloba, že žalovaná je oprávněnou dědičkou ve smyslu zákona a o vydání poměrné částky z vyčísleného podílu na RD ve [redacted], k datu rozhodnutí o vypořádání dědictví.
- III. Žalované se přiznává náhrada nákladů řízení 32 670 Kč, kteroužto částku je žalobkyně povinna zaplatit k rukám JUDr. Milana Kestla, advokáta do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobkyně se žalobou ze dne 1. 8. 2013, doplněnou podáním došlým soudu dne 1.9.2016 domáhala na původně žalované 1) České republice – Ministerstvu spravedlnosti zaplacení částky 610 000 Kč jako náhrady majetkové újmy z titulu nesprávného úředního postupu podle zákona číslo 82/1998 Sb. a na žalované 2), E. P. náhrady majetkové újmy ve výši 100 000 Kč z titulu neplatné smlouvy o půjčce. Žalobkyně poté reagovala na výzvy soudu k doplnění žalobních tvrzení, směřující k přesnosti a vykonatelnosti žalobního požadavku, když posledním jejím podáním (došlým soudu 19. 9. 2018) upřesnila žalobní požadavek, aby žalovaná jí byla povinna (již jen E. P. zaplatit jí částku 100 000 Kč jako vyjádření nemajetkové újmy z chybného vyřízení dědictví, kdy žalobkyně byla opomenuta jako oprávněný dědic z řízení o určení dědictví po zemřelém manželovi panu A. P. z podílu na nemovitosti rodinného domu ve č.p. ve výši odhadu ceny nemovitosti a též, že žalovaná je oprávněnou dědičkou ve smyslu zákona a uplatňuje vydání poměrné částky z vyčísleného podílu na rodinném domě ve k datu rozhodnutí o vypořádání dědictví.

Je nutno zdůraznit, že původně byla žaloba podána i proti státu České republice – Ministerstvu spravedlnosti, nicméně pravomocným rozhodnutím soudu ze dne 19. 12. 2016 č.j. 14 C 96/2015-43, jenž byl potvrzen odvolací instancí Městským soudem v Praze usnesením č.j. 11 Co 58/2017-62 ze dne 8.3.2017, proti uvedené žalované (tedy státu) bylo řízení zastaveno.

Řízení tak nadále probíhá jen proti E. P.

Žalovaná E. P. se žalobou nesouhlasila. Uvedla k tomu, že pokud se domáhá žalobkyně ochrany oprávněného dědice, pak zcela zbytečně a nevhodně argumentuje Ústavními právy ČR a měla by se domáhat svých práv podle ust. § 485 zák. č. 40/1964 Sb., kterým by se celý případ mohl řídit. Pokud se žalobkyně domáhá ochrany oprávněného dědice, pak rozhodně není ve věci žalovaná pasivně legitimována, neboť nebyla účastnicí dědického řízení a z dědictví nic nenabyla. Je třeba také podotknout, že žalobkyně - není tzv. neopomenutelný dědic, byla pouze manželkou zemřelého a nelze přehlédnout, že sama uzavřela se svou dcerou, tehdy nezletilou A. P. a tzv. neopomenutelnou dědičkou, dohodu o vypořádání dědictví. Notář tedy vycházel z jednoduché a pro většinu osob pochopitelné zásady zakotvené v ust. § 473 odst. 1 zák. č. 40/1964 Sb., pro případ dědění ze zákona, že „ v první skupině dědí děti zůstavitele a manžel, každý z nich stejným dílem“. Žalovaná uvádí, že i kdyby nabyla z dědictví nějaký majetek, pak by se žalobkyně mohla domáhat jeho vydání, nemohla by požadovat náhradu škody ve výši 710 000 Kč. Jenže žalobkyně ani netvrdí, že by žalovaná měla nějaký majetek z dědictví nabýt. Pokud jde o náhradu škody, z podané žaloby není zřejmé, o jakou škodu se jedná. Notář odmítnul bez dalšího holografickou závět' zemřelého A. P. neakceptoval v dědickém řízení uplatněnou pohledávku žalované E. P. a schválil dohodu o vypořádání dědictví mezi žalobkyní a její nezl. dcerou, podle které pozůstalá dcera zdědila id. 1/2 nemovitostí zapsaných pro katastrální území a obec a žalobkyně nabyla z dědictví náhradovou pohledávku dědictví za sebou z titulu vypořádání SJM ve výši č. Více žalobkyně dědit nemohla, neboť nebylo co dědit. Z uvedeného pohledu, tedy uzavřené dědické dohody postupoval notář správně a v plném rozsahu podle požadavků dědiček, které se nijak nepříčily zákonu žalobkyni, vyhověl. Ze žaloby nevyplývá, že by notář, jako pověřený soudní komisař se dopustil protiprávního jednání, v jehož důsledku by mohla žalobkyni vzniknout škoda. Na místě je možné také poukázat na to, že rozsudek, jehož se žalobkyně domáhá, je zřejmě nevykonatelný. Z výše uvedených důvodů žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby s tím, že žalobkyně je povinna nahradit žalované E. P. náklady soudního řízení.

Soud, poté co usnesením č.j.14 C 96/2015 ze dne 19.12.2016 potvrzeném usnesením Městského soudu v Praze č.j. 11 Co 58/2017-62 ze dne 8.3.2017, jímž bylo řízení mezi žalobkyní a původně žalovaným státem Českou republikou – Ministerstvem spravedlnosti pravomocně zastaveno,

vedl žalobkyni k upřesnění žalobního petitu, když k tomuto nařídil přípravné jednání a žalobkyni upozornil na to, že žaloba nespĺňuje požadavky na správnost žalobního petitu a srozumitelnost žalobních tvrzení ve vztahu k formulovanému požadavku, když žaloba se sestává ze dvou segmentů jako je ochrana oprávněného dědice tak i náhrady majetkové újmy, což je třeba přesně specifikovat s důrazem na to, k jakým konkrétně nedodržením zákonných norem ze strany žalované došlo a též je nutné žalobkyni specifikovat požadovanou majetkovou újmu, proč je žádáno 100 000 Kč, z jakého titulu, případně z jakých částek eventuálně se sestává. Současně žalobkyni poučil o následcích nedoplnění žaloby, která by tak mohla být (byť i jen zčásti) zamítnuta.

Žalobkyně reagovala podáním soudu došlým 19. 9. 2018, ovšem žalobní požadavek je nadále nejasný a nevykonatelný. Uvedený petit, resp. jeho formulace, je neurčitý a nesrozumitelný a tudíž nevykonatelný. K projednání tak zůstala žaloba proti E. P. o zaplacení částky tvrzené (nyní) nemajetkové újmy 100 000 Kč, jako vyjádření z chybného vyřízení dědictví, kdy žalobkyně byla, jak tvrdí, opomenuta jako oprávněný dědic po zemřelém manželovi z podílu na nemovitosti ve a o určení oprávněné dědičky, kterou je dle tvrzení žalobkyně – žalovaná.

Podle ust. § 118a odst. 1 o.s.ř. ukáže-li se v průběhu jednání, že účastník nevyličil všechny rozhodné skutečnosti nebo že je uvedl neúplně, předseda senátu jej vyzve, aby svá tvrzení doplnil, a poučí jej, o čem má tvrzení doplnit a jaké by byly následky nesplnění této výzvy.

Z dosavadních podání žalobkyně plyne, že tato brojí proti usnesení Okresního soudu v Tachově, který vydal notář Michal Šilhavý jako soudní komisař v řízení po A. P. narozeném , a to pod sp.zn. ze dne 16. 2. 2012. Žalobkyně požaduje po žalované E. P. nemajetkovou újmu z chybného vyřízení dědictví, kdy jak tvrdí byla opomenuta jako oprávněný dědic. Tak jak je nyní žalobní petit formulován, je nevykonatelný a po stránce správné konstrukce směřující k eventuálnímu následnému výkonu rozhodnutí nemůže obstát. Nadto žalobkyně ani neuvádí, kdo ji opomenul, přitom požaduje, aby jí nemajetkovou újmu hradila žalovaná. Žalobní petit rovněž neobsahuje, koho má být oprávněnou dědičkou. Žaloba se tváří, že je žalováno, jak výše uvedeno o nesprávný úřední postup či nezákonné rozhodnutí, když původně byla žaloba podána proti státu, stát ale již ve věci na straně žalované nevystupuje, neboť proti němu bylo řízení zastaveno a vůči žalované E. P. v této formulaci obstát nemůže. Žaloba je tak imperfektní, chaotická a byla proto zamítnuta.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o.s.ř., když v projednávané věci nebyla žalobkyně úspěšná, je proto povinna zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení jejímu právnímu zástupci odměnu za 5 úkonů právní služby a to za převzetí zastoupení, vyjádření k žalobě, účast u přípravného jednání (toliko jednoho, neboť první přípravné jednání zmařil zástupce žalované, když neměl u sebe k dispozici doklad, jímž by prokázal svoji totožnost, a proto jednání nemohlo proběhnout), závěrečné písemné vyjádření a účast u jednání u něhož bylo vyhlášeno rozhodnutí, z puncta požadovaných 100 000 Kč za jeden úkon 5 100 Kč, tedy 25 500 Kč, k tomu 5x režijní paušál po 300 Kč (1 500 Kč) + DPH 21% 5 670 Kč; dohromady 32 670 Kč k rukám právního zástupce žalované.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2. Odvolání je třeba podat ve dvojnásobném vyhotovení.

Praha 4. října 2018

JUDr. Otília Hrehová v.r.
samosoudkyně